બનામે ખુદા.

ખુશરૂ હસીનાના

ગાયનો

૧

સુબહાંકી રહે ફયેજ બાનીયાં ફજલસે તેરે હરદમ હરદમ
આલમ પાતા હય શાદ માનીયા—સુબહાકી૦
તુ હયે બરતર આલાશાન અય યજદાન હયે તુ બાની
ગુનીયન ગીયાની
જાવે દાની હયલાસાની આનીયા—સુબહાંકી૦
આલમકા તુ હય કરતાર મનકો સુંદર લાગે તુ પીયારા
કોનો મકાંકા ધની હય ન્યારા અએ કાદીર સુબહાન અએ
દાવરે યજદાન
તુ હય આલા શાનોવાલો રજ્જે વાલા બરતરોબાલા ભેંદાવાલા
કુદરતવાલા બારેતઆલા—સુબહાનકી૦

૨

ગુઇયાં છલબલીયાં દીખાઆરી
ગુલશન ફબન રંગ લાએ રહી હય
મગન મગનહો મનાઓ રંગ રલીયાં દીખાઓરી
—ગુઇયાં૦
મદવા પીવન ઝથા મોરા લલચાએ
જાવે [illegible]

૩

હુમરે ધીંકલખાન તોરીતો દપે કુરબાન
તોંદયેહ તુમારી હુયયા ભીંસ્તીકી પખાલ
અપની સુરત દખો હયચે કયસા ખીયાલ

૪

તુમશો ખીન હાંકો જીયરવા બડે અનોખેહો તુમ
પહેલવાન—તુમ૦
ખાતોકે હો તુમ છલીયાં દુનકી ન લાંઘ્યે તુમારી
દખલીઆન—તુમ૦

૫

ધુંધકી ધુમ મચી હય આજ આએ શાહા શાહા દરબાર
જલવાજા હોતે હય સુલતાન રંગ રચા રચા દરબાર
હરએક શાદાં અબ હોએગા ખુસરવાની ઔજેસાની
કરો સબ અદબ અદબ. યકસર અબ રૂપ સજા સજા દર
બાર—જલવાજા૦

૬

હરદમ દમ બહડે શાહ તોરી શાન
જાહો હશમત તોરા રોજફ જુહો નગર ડગર હર. મુલક
શાહરવા
આનબાન તોહે ભાવે દો જગમે બહડત શાન હરબાન
—હરદમ૦

૭

ભાવે રાગ ગુનીયન ભાએ તાન ઇસકી ગુન ભરી
ગાવો રંગ ડાર ડાર સભી એક સાર યાર—આવે૦
પાએ ભેદ નહી બહાર ગુન હરબાર ચાર તાનબે મીસાલ

૮

તુમ હર ગુન નીત ગુની ભાએરે
જાઉ મએ ઁ છુડાઉ મએ ઁ જાઉ મએ ઁ ઇસદમ વહા ઉનકી જાન
બચાએરે
રજા જો પાઉ ઇસીઆન ઇસીઆન જાઉ વહા તુમ તન
નનન—ઉનકી૦

૯

જીયો જીયોરે હમરે અનદાતા હમરે મનકી સબ આસા બર
આઇ
કેઇ તુમસા નહી જગવાલીરે પાએ હમ સુખવારે હમરે
અનદાતા
હમ ગાએ જગતમે ગુન તેરો તુમ જુગ જુગ પાઓ સર.
દારી—પાએ૦
કરે સીફત જગતમે નરનારી બહડે દૌલત ધન ધન ન્યારીરે
—પાએ૦

૧૦

દીજે રજા મોહેકલન પડત હયે મનમે બસત હએ યેહી ગુમાન
અબ નહી શુગત જીયરા ધરત હએ જાવનકી મનમેલીની ઠાન
બહોતહી જલદી જાઉં વહાં મયે મુજકો યેહી હયઅબઅરમાન
શાહાકી દયાસે રજા જો પાઉ જીયરા ચાહત હય જાઉ
અભીવાં
મનમે ધીર ન આવે હમારે હુવા હય મુજકો યેહી ધીયાન

૧૧

શ્યન દીન ન બહડે શાન તોરી પીયારે અનબાન
બેશક હય પહેલવાનીમે યકતા તુયકા નીસદીન બહડે હીમત

સર કરના જંગ કરના મયેદાં હરદમ સરવરી ચમકત તોરે
હરગુન દમકત

દતીયા પહેલુ સરત સોલત શોકત હરઆન મરદાના હયદાના

૧૨

ખુજાઓ જાઓ વહા તુમ ખુશદમરે ફતાહમંદીસે આઓ
શાદા ખુરમરે

શાનો શોકત તુમ પાવો હરદમરે—જાઓ૦

મહેરબાની શાદમાની જાવે દાની હો ગુન ગયાની તુજમે
લુટરે

સુબહાની હોવે ફજલે યજદાની—જાઓ૦

નુસરત તુ પાવે આનકી આનમે નામ તેરા હો ફતેહ
આલમરે

નેજાબાજી તીર અંદાજી જગ સાજી ખુશ તરા હજી હયે
યેહ તેરી ખુબ

આ ગાજી પાવેગા તુ સરફરાજી—જાઓ૦

વાપીસ તુ આના ખુશીયા મનાનાં સબકો અરમાન હય એહ
રય કદમરે—જાઓ૦

૧૩

ઝેડીકી બસીયાં ત્રીયાહુ રસીયાં સુખસે રહુ મય નગરીયા
અયસી સહેરકી કુવડ હય નારી લાખ રૂપીયા બીગારીયા
હીલકે તો યનીયાં પીવન ન જઇહે બએડી પસરકે સેજરીયા
હમહુ દેહાતન કીનારી સુગરીયા રૂખી સુખીમે ગુજારીયા
પીસુ પકાઉ કુટુમય છાનુ ભર ભર ઓસારૂ આગરીય—
ઝેડ

૧૪

મોરે દીન દીન બ્યરવામે આએ રહોરે ખાવન પીવનમે
ગુજારૂ ઉમરયા—મોરે દીન૦

નગરાકે બાલક મોરે યાર જનીયાં ખેલન ખીલાન મન ભાએ
રહોરે—ખાવન૦

બાબા કમીયાં બેટા હય લુટાઇયા મૈયાકા બ્યા કુમલા
રહોરે—ખાવન૦

૧૫

તુમનેકી કુચ્છભી મદદ મેરી

તન હામય જાકર આફત ટારી ચુન ચુન મારી બલાએ
સાથ દીયા નહી તુમને જરાભી અયસા કયા તુમને ભુલાએ
—મદદ૦

કુચ્છ નહી મુજકો ઇસકી ફીકર હુયે તુમભી મત ઘબરાઓ.
માંદગી સફરકી બએઠકે મીટાએ હમ તુમ અબ કુચ્છ
સસતાઓ—મદદ૦

૧૬

ગોસઇયાં બનાએરે નગરીયાં ગુન ગાએ (ખુશીસે) નગરીયા
સાબાસ સાબાસ મોરે દીલાવર સરસે ટારી બલાએરે—
નગરીયા૦

ઇનસાકો ઇનસાકા હુયે દર્દ લાજીમ હમ ઉસે હુએ નીભા
એરે—નગરીયા૦

સાબાસ સાબાસ હીમત તોરી દાતા રખે બનાએરે—નગરીયાં૦

૧૭

મયવાકે દરશનવા કયસે પાઉરે જાઉરે કયસી સુન્દર નાર હો
પ્રરશાનવા—મયવાકે૦

દુર્સંપર્સ વાકે કયસે મીલેગે કોન જતન મએ તોહે દખ
પાઉ પાઉ

૧૮

મોહનીયા મોહે સજીલી મોરી પીયારી હય જોહરા જલમાં
—મોહીની૦

દીલમી લગુઇયાં હય રંગ રચાતી તુમ અપના મોહનીયાં
દીખાઓ રંગ ગુલશનકી લુટો બહાર—મોહનીયા૦
ખીલ ખીલ કલીયાં હય રંગ દીખાતી તુમ પહેનો મોહનીયાં
પહેનાએ તુમેહ ચંપા ચંબેલીકે હાર—હય જોહરા૦

૧૯

ફીર યે કહાં હરઆન ચીનમે હય અએસી બહાર
ચમન ફબન ચેહ વતનમે કબ હય જયસી યહા હય
બહાર—ચીનમે૦
સખીયાં ગુઇયાં સબ દીલ મીલ રહીયા ખેલતીથી રંગડાર
—ચીનમે૦
દીલમીલ એક દીલ ફાગ સોહાગમે રહેતીથી લયલો નેહાર
—ચીનમે૦

૨૦

કયાહી રાગ ન રંગોમે યહાં સખીયન દીલમીલ—કયાહી૦
અયશો તરવમે દીનયાં ગુજારૂ રહે સહે એક દીલ ગુલશનમે યહાં—કયાહી૦
રંગ ફીજાજે હુએ યહા દીન રયન વતનમે કહી ચમનમે યહાં
યાદ કરૂગી યાંકીસ કુનત નીસદીન ન પલછીન ગીન ગીનમે
યહાં—કયાહી૦

૨૧

તુમકો સમઝકે મુસાફીર અનજાન હમને સજાસે મુહ મોડા
રંજન લાઓ ગમ ના ખાવો યહાં બયઠો કરો આરામ
હમારી ખુશી હયે ચેહી મરજી હયે યહાં બયઠો કરો
આરામ—તુમ૦

૨૨

તુમ બાગમે જો મુઝપર કી કએસી યેહ મહેરબાનીયાં
ઘોડેકો બાંધકે આઉ સુનલો યેહ મેરી બતીયાં
આતાહું ફીર યહાં મયેં બા અએશો શાદ માનીયા

૨૩

જીયા બેકલ હુવા તલમલ ચયેન બીન જીન્દગી ભારી
રંગ હય
દીલમે ઔર યાદ હય ન્યારી ન્યારી
પીયાકલ બસત સંબલ ધયાનમે મેરે હરબારી જાન ગયાનમે
બસી વોહ સુરત પીયારી પીયારી
નહી આયા અગર યાંતો હોગી ખ્વારી જારી જીસ્તસે
મનબુર
જાનસે આરી આરી
તુ કર કોઇ ગુન મીલે સજન બહોત હય અબ ઇનતેજારી
હદસે હય
ઉસકી યાદ મુજકો અબ તારી તારી

૨૪

મનકી ખબરીયાં સુનાઊ લાઓ લાઓ કાન
ઉસકા જોબન રસ દીલમે ધરતહુ વાકો સાવરીયા બનાઉ
જાઓ જાઓ જાન
યહાસે લે જાઉ સંગ વતનમે અપના રસીયા સજાઉ લાઓ
લાઓ ગયાન
રહી જીયા બીચ આસ રખતહુ જોબન અસરીયા દીખાઉ
ભાવ ભાવ આન

૨૫

આલી ચેબતીયાં મોરી પીયારે માન (તર્જ)

જાઓ સાંવરીયા સુરત બનવાઓ જાઓ—
મોહે ચેહ બનીયાં નાંહી સુનાઓ ખટપટ છોડો ગુન ગ્યાન
દીલમેં શરમાઓ કુછતોલ જાઓ ગુનીયાં કીસીકો ઔર ચે
બતાઓ—જાઓ૦
ઔરકો રસીયાં અએસી બનાઓ નટ ખટ હો હરદાન
નાંહીં સોહાએ મોહે ન ભાએ ગુનીયાં ન અએસી મોકો
સીખાવો—જાઓ—જાઓ૦

૨૬

મધવા પીલાઉ ભર ભરકે સાગર રહો પીયા તુમ મગન મગન
નહીં દીલમે કુછ ખતર કરો અપને મગર તુમ કરો સદાયાં
અમન ચમન
રંગ રચાના અએશ ઉડાના ફીજાં દખો યાં ચમન ફબન
નહીં ચીન્તા મન બીચ લાઓ ધ્યાન મેરા તુમ જમાઓ
કરો ખુશી ખુશી તુમ નીકે સુખન
મુજકો કુબુલ્યા યાદન ભુલો કરોચે મુજસે પ્યારે બચન
મોહે રસીયા ના સતાઓ, અજ મેરી માન જાઓ
કરૂં મીનતી મએં તોરી મોરે સજન

૨૭

તોરા ગુન કહૂં દાવરદાદાર નીત ફજલે કરમ રખીયો મુજપર
આસ હમારે મનકી બર આઇ અરમાં દીલી નીત પાએ જ્યારે
જાન જ્યા સબ તોપે નીસારૂં શાનો શોકત હએ તોરી
ન્યારી—ન્યારી—ની૦

૨૮

મેરી અરજ યેહી હએ ગરજ સુનોજી તુમ સજના
તોહે શામ પીયા મએં બનાઉં દીલમે હએ ઠાના
હાંજી તુમભી ઇતની કરો મહેરબાની કેહો ગુન ગ્યાની કરો
શાદ માની, લડાઓ નયના
દઓ સબ યેહ જાનેદો હટ ધરમી નકીજે ગરમી રખો કુછ
ન રમી માન લો કહેના

૨૯

નહી હરબાર સુખન યેહ સુના
નહીં અંજાને હમ હએ હીયાને સબ હએ જાને હાલ
નહીં ભોલે પનેમેં ભુલા—નહીં૦
યેહ ઇશારા છોડ ખુદારા ફીર દુબારા કહેના તુમારા
મુજકો ચારા હએ નહીં યારા
ન્યારા ન્યારા પ્યારા પ્યારા ખુશ બયાંની યેહ લસ્સાની
ગુલ ફીશાની સે નહીં હરબાર લો મુજકો બના

૩૦

નહીં અએસી મેરે મન ધીરરે કરૂં બાતેં યેહ કએસી પજીર
મુજકો ફેસાઓ નહીં તુમ પ્યારી ન કરો હરબાર અએસી
તકરીર મએંહું જંહીર
બએરીકે ઘરમેં કયું જાઉં પ્યારી
ન જાનું હું કીસ જાલમેં અસીર હું ફીર હકીર

૩૧

આજ ચમન મેંહો ચીલે તુમ ગુલફ ગુલફામ
ન ઠ મએ તુમ્હે મધવા ભર ભર જામ

[illegible] જામ દીયા તુમનેજી મુઝે, પીઉં મએં પએમાના
શાદરહે આબાદી પાવે જગમેં સદા ચેહ મએ ખાના
કે પ્યારેજી શાદ રહો પીયા ખુશ નહીં કુછ ગમ ફરમાના
શાહેજાદીકો મુબારીક કહો, સદા ખુશીયોંકા પાના
ઔર તુમ્હેભી હો મુબારીક સાંવરીયા
હમારી નગરીયા મુબારીક સાંવરીયા
ખુલ ખુલો ગુલ શાદ હોરહે સદા સંગ સાથ
ઉલફતસે ગલબઇયાં ડાલે હાથોમેં હો હાથ—મુબારીક૦

૩૨

બાંધ પકડ ઉસકો પુરફન લાએ યહાં ફઓરન
દેખ ભાલકે ગીરફતાંર કર મુંજી હુએ દુશ્મન
કુરદેગે ગરદનપે હમ ઊસકી ફીર તેગ જન
બારે દીગર કોઇ ઔર નહીં ફીર હોવેગા બદજન
કર હીંમત તુ જુરઅત ઔર હીકમત પુરફી તરત
કરયું ફન
ચાલાકી બેબાકી ઇદરાકી સફાકી પુંજાના વહાંપેર બન

૩૩

જાગો પીઆરે આંખોંકે તારે બેદાર કરોજી નીંદીયા
ઉઠતે નહીં કયું મન રસીયલ સોએ બહોત રસીયા
ચાંદનેહાં હુએ મેહેર અયાં હુએ ચએના અમાંહુએ સજના
ઇતને હો કયું નએન નીંદમસ્ત પીયા હમારે બલમાં

૩૪

હો નીંદસે અબ બેદાર દેખો તો યહાંકી બહાર
નીંદપે આપકીનીસાર સબ તુંમપે હોં બલહાર
ક્યું ઇતને હો બેહોશની ડર હોશીયારીસે હો જાઓ મસ્ત
નપની કર નજર ખડી હુએ હમ

૩૫

ફીક્ર દીલમેં નહીં કુછ તુમ લાના છોડો યેહ ગુમાન
વતન ખુતન નહીં ચીન મસકન હુએ ચીન્તા કછુ નહીં કરના
ખુવાબ ખીયલીયા છોડદો રસીયા અમન ચમનસે યહાં રહેના

૩૬

મેરા માનો સજન કહેના કહેના કહેના કહેના
કર જોડત હું પૈયાં પડું મએં પડું મએં તોરીયાં—મેરા૦
કરોના કરોના દીલમેં કુછફીક્રના હરદમ પલછીન દીનરએના
યહાં રહેના અએશ કરના દીલમેં ડરોના ડરોના ડરોના
—મોરા૦

૩૭

કાહે દીલમેં હો ઘબરાતે કીસકા તુમહો યહાં ડર પાતે
ચીન્તા દીલમેં કયું હો લાતે છાયા પીયા કયું કલપાતે
દીલમેં કયું અંદેશા કરતે અએસા કયું ઇરાદા કરતે
કીસ લીયે જાંકો દુઃખીયા કરતે અએસી કએસી આસા
કરતે
યહાંસે કીસે બહેલાને જાતે યાર કીસે તરસાને જાતે
યાર કહાં જાતે હાં દીલદાર કહાં જાતે—કાહે૦

૩૮

ફીક્ર તુમ જાવન દેવોરે બક્ષો ખતા ઉસકી આંજ —ટેક૦
ખડી ખડી ખતા બન આઇરે ગુસ્સા છોડોરે સરતાજ—ફીક્ર૦

૩૯

નહીં પીતા ઇસે દુઃખ દેના યેહ મેરા બચન તુમ રખના
હાલ સભી વોહ આપહી ન્હેગા બનીયન કાહે ડરાએ
તરસાં તરસાં કર જોડની રોતી ઇતના કરો નાંહી ગુસ્સા
હુએ હદસે ગુજરો જારી ના સુનાઓ શાહામારી
મેરા માનલો ઇતના કહેના ઔર કરો કરમ તુમ અપના

૪૦

ઇસપર સીતમ ન કરો સુલતાન લાજીમ નાંહી તોહે રીત
અએસી નબાવત કીજે ગઅેાર—ઇસપે૦
મોકો સતાલો ઇસકે એવજમેં ઇસપે સીતમ ન ધરીયોરે૦
ગાહા આન ધ્યાનસે નહીં જુલ્મ ગુજારત કાઉઠોર—ઇ૦

૪૧

સુનો હાલ મેરા તુમ શાહા યહાં કોઇ નહીં મુઝે લાયા
મેરે બખ્તને રસ્તા વતનકા એક બારગી મુજસે ભુલાયા
એક દસ્તમેં ફીર મએ આયા તકદીરને મુજકો ફસાયા
ફીરા બન બન મારા મારા કોઇ મીલાન મુજકો સહારા
કહીં હુવા ન મેરા ગુજારા ઇસ તઓર યહાં મએં આયા
—સુનો૦

૪૨

બાબા ઇતના નજલા જાનો જીગર જરા તાખીર તો કર
મુજકો હુએ જાંકા નહીં ખઓફો ખતર જરા તાખીર
તો કર
બક્ષ દો ઇસકી ખતા, અએસી તકરીર ન કર
યહાંસે કર દીજે રેહા, દુર બેશર્મ હુધર
હો કરમ ઇતના શાહા, ચુપરી બેહોશો ખબર
આંજપર આપકાભી હો, અખતર ઇતની કરદીજે મહેર
હું યેહી અર્જ રીસા, મુજકો પજીર નહીં
નહીં જે બાહુએ શાહા, કયું યેહતાજીર નહીં
જુલ્મકી જે નરવા, તુજસી બેપીર નહીં
મુદ્દતમી સહું મએં યેહી રો રો કર સજાસે દરગુજર

૪૩

લેજા તું અબ ઇનકો ઇધરસે કર કામ તુ તેગોત બરસેરે—ટેક
દાનો હુએ બેઢમ નહેસો લઇ શકલ ઇનકી દીખાના મુજકો નહીં

કર દુરતું ઇનકો નજરસે—લેજા૦
જ એસા કીયા ઇન્હોને કારે જીઘ્ધુ તું ઇનકા બહાદે જાકર પુ
કર ચાર કોઇ ખંન્જરસે—લેજા૦

૪૪

હાય ગજબ ઇસ ગમસે મેરી રૂ તનમેં અબ ઘબરાતી હુએ
શાહી સીનમસે જીસ્મમે મેરે થરથરીશી અબ આતી હુએ
કહેતીહું હરબાર તકસીર બક્ષો મેરી બેટીકી તાછર બક્ષો
સુલીકી ઇસ્કો ન તદબીર બક્ષો કસુર બક્ષો ઇસ્કા સાહાકે
જાન મેરી દુઃખ પાતી હુએ—હાય૦

૪૫

શહેનશાહ શહેનશાહ બહુડે તેરી શઓકત
જબ મેરે ગુનાહ બક્ષો યેહ દીલમે તેરે મહેર આઇ—શહેનશાહ૦
ખતાબી ઇસ્કી અબુ ઠરદો ઓર રેહા ઇસ્કો ભીકરદો
કુસુરભી ઇસ્કે સબ બક્ષદો રૂમરૂ મેરે નહો હલકાન—
શહેનશાહ૦

૪૬

જાન જાતી હુએ જુદાઇકે અલમસે ગમસે
રંજ કુછ મુજકો નહી તેગે દુદમકે દમસે
એ મેરી પ્યારી હસીના તું ન કર કુછ તશવીશ
મીલનેકી આસ કભી રખના નહીં તુ હમસે
મેરે ખાનર ન મેરે બાદ મચાના માતમ
ભુલ જાના તુ મુઝે જાં ન દુખાના ગમસે

૪૭

ખેતોંમેં જાકર ઇત ઉત ફીરકર કીસ્મતકો આજમાતે હુએ
નસીબ સીધા હોતા હુએ તો ધન દઓલતભી પાતે હુએ
અમન અમન કર તનમન હરદમ અએશો મજે ઉડાતે હુએ
અએન આનસે ધુમધામસે ઘરકો અબ હમ જાતે હુએ

અઐસે લુટીયા ભરકે રૂપીયે હમ જો પાતે હુએ
હમ બાજારસે કપડે અબ મંગવાતે હુએં
ફીર ઘરમેં કીસી દરજીકો બુલવાતે હુએં
ઔર અછે અછે કપડેભી સીલવાતે હુએં
રૂપીયે પાતે હુએં મજે કરતે હુએં
ધુમ ધામ ચાહતે હુએં હમ ખેલ કુદકે જાતે હુએં
બનું મએં અમીર બનું મએં અમીર
પીઊં મએં નીર ચડાઉં મએં નીર—બેતો૦

૪૮

ચલોજી સાહેબ રસ્તા કીધર હુએ બોલોજી સાહેબ
ચલનેસે બંદા થકા બહોત અપને વતનકા રસ્તા કીતની
દુર હુએ
નજદી હુએ યાંસે ઘબરાતે કયું હો ચલે ચલોજી
થોડાસા રસ્તા રહા હુએ અબ મેરા થકનસે જીયરા ચુર
ચુર હુએ
અચ્છા ચલોજી હમરાહ મેરે, યહાંસે હીલોજી
તસમલકર હારા મેરા જીયા સખ્ત કઠન હુએ રસ્તાભી
દુર હુએ

૪૯

યુંહી હુએ એક દીન મઔત આના આના હાય
બેબસીકા તાઅસુફ હુએ મરના મરના હાય
હો જો પએકે હવા તેરા જાના જાના હાય૦
મેરી હાલત ખુતનસેં સુનાના સુનાના હાય૦
ઇબને નૌજર જો થાનામે ખુશરૂ
જાન લેને હુએં ઉસકી ચીનસેં બદખુ
હાય અફસોસ વાય અફસોસ

ગુલ યહાંપર આજ ખુશરૂ
હાય કીસ્મત વાય હસરત વાય૦

૫૦

સદ શુક્ર કરૂં મએં તેરા ખુદાયા બડી હુએ તેરી શાનરે
નામપે તેરે કુરબાંહું દીલસે મએં તો તોરે કુરઆન
દોજગકા હુએ કીરતાર
ખુદા ખુદાં કર દુઆ બર આઇ આંસીકકા હુએ એહસાનરે
દીલમે ન અબ ગભરાઓ પીઅરવા હુઇ મુશકીલ સબ આસાન
સબ્રકા કર યારા
જાન બચી તો પ્યારી હમારી પરઇતના હુએ અરમાનરે
કએદ બલામેં પડુંગા જાકે ઔર હોઉંગા મએં હલકાન
બચનેકા નહીં ચારા
કયા ફીક્ર ઇસ્કી અએ મેરે પ્યારે મત હો અબસ હએરાન
કએદસેભી વોહ દેગા છુડા તુઝે કયું હોતા હુએ તરસાનરે
સબ્રકા કર યારા

૫૧

કયાહી જીનતો જેબ હુએ ખુતનકી
નુરફીગન હુએ શામો સહરીયા શાનજ્યા મનકી તનકી—૦
ચએન ચાનસે ઉંમ બસરીયા
શેહકે રાજમે આસાએશ હુએ ધનકી

૫૨

ચએન પાએ ખાસોઆમ નીત શાદો ખુરમ
સુખમે રઇયત રહેતી
સહેતોઆન—ચએન
અએસા જાલીમ જીન્દા હોવે જાંસે ઇસ્કો કયું ન ખોવે
લું મએ ઇસ્કી જાન

કએસા નીકલા મુઝ દુશ્મન કચુંથા ખુશરૂસે ચેહ બદજ
બોલ અએ બે ઇમાન—ચએન૦

૫૩

આયાં કર જહદ અએ કીરતાર પીનહાં જો હુએ ઇસટાર
તુહીં સબકા હુએ પાલનહાર અપના કરમ તું કર આશકાર
હરએક [illegible]કા મુહતાજ સબકો તુજસે હુએ આગાજ
તું હરજુનમેં હુએ મુમતાજ હુએ સબકા તું હમસાજ

૫૪

કરૂં અબ તૈયારી ખબર કર બનબન ઉસકી
તલાશી સારી દુનીયાં ફીરકે
ફતા મીલે મોહે વાકો છુડાઉં શાદ ફીરૂં વહાંસે ફતાયા
બોહ, મએં,

૫૫

કામ ચે કરો શીતાબ છુટે રેંજોતાબ
દીલશાદ બને બાત ઠન ગઇ
કામ કરો દામ હરો શાન ધરો બાંન ગરો
દીખલાઓ આઓ દીલેરી

૫૬

અએ ખુદા કએસાં મુજસે ફલકકો હુએ બએર
આફત ઊઠી સદા કીસમતને મચાયા અંધેર
તલમલ મએં રહી કરતીરે બન બન ભટકીરે
ઝીડકાવે મુઝે સારા દએર

૫૭

મેરે પ્યારે હુએ કહાં આહ ઠીકાના તેરા
દર્દોગમ રંજો અલમ જોરો સીતમસે હરદમ
હોકે હરસું મુંતલાશીહું ઠીકાના તેરા
પએરોં મેં છાલે પડે જીનકે લાલે હુએ પડે

ફીરભી હરવખ્ત ખીયાલ હએ મુઝે જાના તેરા
ગુમ ગયા ઢુંઢનેહી ઢુંડતે તુજકો જાએક
જાદએ ખત્તે મુકદર હએ કે પાના તેરા

૫૮

યુંહી ફીરતી હું મએં રંજ ભરતી સદા
શામોરોજ મએં હાલે તબાહ
દરદર માંગન હર હર દ્વારે
ઘર ઘર મએં ભીક્ષા
કુછભી નહીં પાઈ દુઃખીયારી મએં
ઐસા નસીબ હએ મેરા આહ
મએં ફીરૂં બન બન દુઃખસે સાજન રંજ ભરૂં ઝાંકાહુ
હર તરહાં મોહે હએ દુશ્વારી કાહે કરૂં મએ ઇલાહુ

૫૯

આજીજ હું નાચાર મુફલીસ હુ નાદાર
બેહદ દુઃખભરીયા દુઃખ ભરના હએ કામ મેરા
સુનકર આઇ હું આસા લાઇ હું તુમરી સનાઇ હું
હરદમ અએ નેકો નામ

૬૦

જા યહાંસે મગજ પકાના હમ કહાંસે લાએ ખાના
દખ ઔર કોઇ તું ઠીકાના મુફત હમેં દે છોડ સતાના
ઝીડકાનાં ધુતકારેના રહેમ ખાના બન જાના
નહીં પાસ હમારે હએ દઓલત કયું કરતી હએ બેસુદ હુજજત
ચલ દુરહો કર નહીં ફીતરત ખુદહી સહતે હએ હમ યહાં આફત
કરો ખએરાત મીલે હસનાત આલી સીફાતહો નેકજાત

૬૧

ક્યા બોલું મએં ક્યા બોલું મએ અપના હાલ
સાહેબ ક્યા કહું મએં મોરે જોગ સોગકી દતીયાં
જીવા હુએ ગમોસે ચેહ નીઢાલ
જોગન બન બન કડન જતન કબી નએ ઝેલીયાં
દુઃખીયા મએં બન આઇ સંગ સંગાતી સંગ બેસંગ
ઇસી ગમસે જીના મુજકો હુવા હુએ વબાલ

૬૨

જાનુગી તોરા જનમ કરમ એહસાં
બના રહે જગમે અએ પ્રાજ પ્યારે
હરકમ સનાઇ રહું—જાનુગી૦

૬૩

પીયા સુન લીજોરે મોરી જાં ફીશાની
બન બન ફીરી હું હીજસે તેરે
આફતેં ઝેલી મએંને ન્યારીરે
રંજમેં ગમમેંભી તુજકો ન ભૂલી મએં
આસ રખત રહી મનમેંરે—પીયા૦

૬૪

અએ દીલબર ઇસદમ હું મએં ઉમીદવાર
હુકમે રહેમતકા—અએ૦
મનવા મેરા ખુશ હુએ કીના દુઃખકે પીછે સુખ હુએ દીના
ખુશ વખ્ત હુવા હુએ અબ મેરા જીના
સદકા હુએ તેરી ઉલ્ફતકા—અએ
મુજકો ખુદાને તુમસે મીલાયા
રંજકો મેરે દીલસે મીટાયા
ગુન્ચએ દીલકો મેરે ખીલાયા
અહેસાં રબકી કુદરતકા—અએ૦

૬૫

તુમબીન રહેતીથી મઍ હએરાન
મેરી જાન પરેશાન હલકાન હએરાન—તુમ૦
દરશન આજ હકને તેરા મુજકોં દીયા દીયા દીયા
મુજકો શાદ કીયા પરશાન હોકે પીયા પીયા પીયા
ઇસી તરહાં સુબ્હો શામ શાદકામ હો મુદામ
જાન બ્યા સદકે કીયા તુજપે પીયા અરમન કીયા
હરદન તેરા નામલીયા મુદ્દા દીલકું બ્યા બ્યા

૬૬

તેરા ગુન ગાઍ અઍ બારી ખોઇ અબ હમકો દુશ્વારી—ટેક
સુંદર યે નારી મન પ્યારી ઉલ્ફરહીથી નાચારી
તેરી શાન બડી હએ અએબારી યે મીલ ગએ દાને
યેદક બારી—૦

૬૭

વાય હસીના પ્યારી તુજબીના સખ્ત હએ દુશ્વારી—ટેક૦
રાજ દુલારી મનકી પ્યારી ઓ મેરી ભોલી ભાલી
કહાં દુઃખીયારી હાય બીચારી કર ગઇ મુજકો આજારી—ટેક૦
મેરે ચમનકી ફુલકીડાલી નાજ પ્યારકો વોહવાલી
કમ સીની મેં વોહ બદરે હીલાલી છોડ ગઇ મેરી બાલી

૬૮

હરદમ બ્યા જરત સુંદરીયા જાન ફુદાના શામો સહેરીયા
તોશબ્બ યરવાનાંહી તુ કલપા માન—ટેક
હરદમ રોવે ખોવે તનમન બીન અન
કરો દુર દીલસે જાન ફીકરીયા—હ૨૦

૬૯

કુએસી રીત કરૂં બ્યા ધીર ધરૂં
યુંહી આહ ભરૂં એક રોજ મરૂં

હુવા જીના કઠન કરૂં કઔન જતન
ગમ ખાય ખાય દીન રએન રહું—ટેક૦
સદા રહી પુરગમ દુઃખીયારી
કહું કયા? દુશ્વારી મએને પાઇ નાચારી
નહીં મન સબ્ર જરા
કરમ જનમસે ફુટે હમારે
ઇસી તરહાં દીન મએને ગુજારે
દુઃખ ઝેલત સુખ તરસત
આફત સહત રહત
સારી ગમકી હું મએં દુઃખીયા
તનમન નહી સુથીયા સુખીયા
હરદમ ખીખરી ખોખરી સગરી સગરી નગરી નગરી
—ડગરી૦

૭૦

ક્યા આપસે મએં અર્જ કરૂં ગમકી કહાંની
અએશાહે જહાંની
કીસ મુંહસે બયાં હોવે અયાં સોજે નેહાંની—અએ૦
હરજતન કઠન કઠન બદન મોહનસે હુએ ખલન
મગન કલીન જાનો તન મેરા હુવા શાહા
બેવતન વતનસે મએં હુઇ ઝેસી સદહા
આફતેં સદહાં નીતરોજ બલા અએ શેહનશાહા
સહેરામેં ભટકીથી ફુરકતસે ખુશરૂકી
રાજ દુલારી મએં શાહે ચીનકી બાલીહું
નાજોંકી પાલીહું ફુલકી ડાલીહું રંગે ગુલે નવ નેહાલી–ટેક

૭૧

ખુશરૂ મેરે બાઇસસે અસીરે બલારહા
કએદે શદીદમેં યેહ હીરાસાં સદા રહા—ટેક૦

શરમીંદગી હુએ મુજકો ચેહી શાહે નામદાર
ઉલફતસે મેરી આપકા પ્યારા ફસા રહા
તકસીર હો મોઆફ મેરી ખુસરવે જહાં
મુજકો કરમસે આપકે ચેહી મુદ્દા આરહા
મએં હું કનીજ આપકી ઔર લોંડી હું શાહા
અબ જાનો દીલપેં મેરે ચેહી હોસ લા રહા—ટેક૦

૭૨

શાદાં શાદાં શાદાં હોસખી
ઝુશાં ઝુશાં ઝુશાં હોસખી
આહમ દીલ મીલ હરદમ એકદીલ
કાયમ બની બન શાદીસે
દુલહા દુલહન ગુનીયન હોગુની
હરદમ ગીન ગીન શાદહો બના બની
હરદમ ખુશદમ શાદા ખુરરમ
દાયમ બનીબન શાદીસે
ઝુમઝુમ ઝુમઝુમ ગાવો મીલસખી
છકછુમ છકછુમ નાચો ખુશી ખુશી
ગુનીયન હરગુન કલીયન ચુન ચુન
દાયમ બનીબન શાદીસેદા

તમામ શુધ

ધી ઇન્ડીયન ઓપેરા કંપનીને માટે ખાસ રચાયલાં નાટકના ગાયનોની ચોપડીયો.

——:૦:——

નામ.	કીમત.		
	રૂ.	આ.	પૈ.
ચત્રાબકાવલી (ગુજરાતી)	૦	૨	૦
કનક તારા (ગુજરાતી)................	૦	૨	૦
આઇનચે ખાનદાને હમાન (ઉરદુ તથા ગુજરાતી)	૦	૨	૦
ગુલેબકાવલી (ઉરદુ તથા ગુજરાતી).......	૦	૨	૦
કતલએ હકીકતરાય (ઉરદુ તથા ગુજરાતી).....	૦	૨	૦
ચાંપરાજ હાડા (ગુજરાતી) ઉરદુ	૦	૨	૦
અફતરી ઇન્દર સભા (ઉરદુ તથા ગુજરાતી)...	૦	૨	૦
તીલસ્માતે બેબદલ (ગુજરાતી)............	૦	૨	૦
નયરંગેચીન ઉરફે અલાદીન (ગુજરાતી).....	૦	૨	૦
આરજંગે હવસ (ગુજરાતી)................	૦	૨	૦
ખુદાદાદ (ગુજરાતી)	૦	૨	૦
હુસાનએ ઉજજન નગરી ઉરફે રાજા ભર્તૃહરી ગુ.	૦	૨	૦
ગોપીચંદ (ગુજરાતી	૦	૨	૦
સત્યવાદી રાજા હરીશ્ચંદ્ર (ગુજરાતી)........	૦	૨	૦
શનીમહાત્મ (ગુજરાતી).................	૦	૨	૦
ખુશરૂ હસીના (ગુજરાતી)................	૦	૨	૦
તીલસ્મે હયરતઅંગેજ ઉરફે શાહેના જોરાવેજ ગુ.	૦	૨	૦